

FAALİYET RAPORU

Faaliyet	Kaldı Zirve (3734 m.) Yaz Tırmanış Etkinliği						
Faaliyetin Tarihi	23-24.06.2012	Yeri	Aladağlar / Niğde	Süresi	9 saat çıkış / 6 saat dönüş	Türü	Yaz zirve
Güzergâh	Kaldı klasik (Sarımehmetler – Emli vadisi – Direktaş vadisi– Avcıbeli - Kaldıbaşı – Kaldı – Kaldıbaşı – Yoncalıtaş – Direktaş vadisi – Emli vadisi – Sarımehmetler)						
Kat Edilen Yol	25.2 km			Alınan İrtifa		1970 m	
Katılımcılar	1	Salih Yıldırım			3		
	4	Efe Erenel			4		
Kullanılan Kamp Mlz.	Çadır, Ocak Seti, vs.						
Kullanılan Teknik Mlz.	Kask, Krampon, Kazma		Kılçık geçişinde gerekli olması ihtimaline karşın 25m yarım ip, ekspres, yeter miktarda kilitli, 3 adet universal sikke, çeşitli ebatlarda perlon ve pursik taşındı ama kullanılmadı.				
Kullanılan Kişisel Mlz.	Uyku Tulumu, Mat, Baton, Kafa feneri, vs.						
Yiyecek	15 saatlik zirve faaliyeti boyunca 2 şer adet sandviç az miktarda kuruyemiş. Kişi başı 3 lt su.						
Rota Bilgisi	Kamp Alanı	Sarı Mehmetler.					
	Su kaynağı	Sarımehmetler su kaynağı. Yaz başlangıcı olması dolayısıyla Kaldıbaşı / Topsahası arasında eriyen karların oluşturduğu mikro şelalerden içilen az miktarda su.					
	Tehlikeler	Gece ay olmaması dolayısı ile zifiri karanlık, sürü köpekleri, sabah erken saatte Kaldıbaşında sert kar, Kaldı zirvesine geçişinde kılçık şeklindeki sırttan yan geçiş, boşluk hissi.					
	Zemin	Kaldıbaşında sabah erken saatte sert öğleden sonra yumuşayan kar, Kaldı girişinde ve Yoncalıtaş inişte yoğun ve ince çarşak. Diğer kısımlarda ise yer yer patika yer yer karışık zemin.			Zorluk Derecesi	Kaldı başı ve Kaldı zirvelerinde azami 4, 4+ zorlukta kaya tırmanışı. Genel yürüyüş boyunca rotanın uzunluğu nedeniyle zor.	
Harita (Çıkış Rotası)							

FAALİYET RAPORU

Harita (İniş Rotası)			
Gps Bilgileri		http://tr.wikiloc.com/wikiloc/spatialArtifacts.do	
Hedeflenen Zaman	14 saat	Harcanan Zaman	15 saat
Faaliyet Programı			
	Hava Durumu 23:45 / 05:00 Açık, rüzgarsız. 05:00 / 10:00 Açık, hafif rüzgarlı 10:00 / 11:00 Yer yer hafif sis. (Yoncalış civarında)		Hava Durumu 15:00 – 16:00 Kamp yerine ulaşıldıktan sonra hafif yağmur.
09:30	Niğde'ye varış	23:30	Kalkış
12:30	Kahvaltının ardından Niğdeden Çukurbağ Köyüne Hareket	23:45	Sarı Mehmetlerden hareket
13:30	Çukurbağ köyüne varış	01:15	Direktaş vadisi girişine ulaşım
13:45	Çukurbağ köyünden Sarı Mehmetler'e hareket	05:00	Avcıbeli geçidi (30 dk kadar mola verildi)
14:30	Sarı Mehmetler'e varış & kamp kurma	09:00	Kaldı Zirve
19:00	Yatış.	09:15	Zirveden dönüş için hareket
		15:10	Kamp yerine ulaşım.
ULAŞIM BİLGİLERİ	İstanbul-Niğde-İstanbul:	Otobüs Firmaları (Ulusoy, Metro, Niğde Aydoğanlar, Niğde İnan)	
	Niğde- Çukurbağ Köyü - Niğde:	Çamardı Kooperatifinde çalışan, DAG'a tahsis edilmiş araç. (Normal şartlarda Çamardı minibüsüne binilerek Çukurbağ köyüne ulaşım sağlanır. Kalabalık olunması dolayısı ile bir minibüs ayarlanmıştır.)	
	Çukurbağ Köyü - Sarı Mehmetler - Çukurbağ Köyü	Salim Abi Tel: 0536 656 65 41	
EK BİLGİ	Kamp yeri Sarı Mehmetler olarak belirlenmesinin nedeni aynı haftasonunda eğitim faaliyeti yapacak olan Eznevit ekibi ile birlikte kamp yapılacağı olmasıdır.	Faaliyet öncesi faaliyet bildirimi yapılmalıdır. Faaliyet bildirimi için Jandarma: 0388 711 24 66	

FAALİYET RAPORU

AYRINTILAR

Geleneksel hale geldiği şekliyle, yoğun geçen bir iş haftasının sonrasına planlanan Niğde yolculuğunun heyecanı ile başlamıştı haftanın son günü. Otobüs saati yaklaştıkça artan adrenalin, ayaklardan başlayan kıpırdanmaya sonrasında yüzde saçma gülücüklerle neden oluyor, akıldan geçen “Acaba şunu koydum mu çantaya? “sorusuyla birden mideden tüm kanı çekip ani bir mide kasıntısına neden oluyordu. Garipti bu his ama seviyordu DAG lılar bunu. Son zamanlarda bunla yaşar olmuşlardı çünkü.

Eve ulaşıp, koşturmacayla servise binilip terminale ulaşıpıta DAG lı dostlarla buluşuldu muydu da bir başka oluyordu faaliyet öncesi . Haftadan geriye bir şey kalmamış, her şey unutulmuş yeni hayat yeniden başlamıştı.

Ve işte uzun yol. Ara ara molalarla ara ara da diğer yolcuların kaprisleri ile kesilen, akılda rota ile, dağlar ile kolda klimanın üşüttüğü buz gibi bir kısım ile bitirilen o uzun yol. Sonrasında Niğde – Kahvaltı – Alışveriş – Çamardı koop. – Salim abi ritüeli. Saat 14:30 da da ulaşılan kamp alanı.

Aslında biliyorduk, Sarımehtemlerde kamp yapmak faaliyeti çok zorlayacaktı. Hatta belki zirveye ulaşamayacak, yarı yoldan dönmek zorunda kalacaktık. Zira Eznevit ekibi saat 16:00 da kamp alanından köye hareket edecekti. Ama biz kararımızı vermiş gerekirse çok erken kalkacak, hızlı yürüyecek, gerekirse mola vermeyecektik ve zirveyi yapıp köye giden o traktöre yetişecektik. Dağ da DAG lılar varsa, ırmık helvası vardır, karpuz vardır, Türk kahvesi vardır, bol sohbet bol makara bol şenlik vardır. Hal böyleyken de başka yerde kamp atmanın ne anlamı olabilirdi ki.

...

Erken yatıyoruz. Yani en azından ben erken yatıyorum. Efe uykusuz geçirdiği yola inat uyuyamamaya devam ediyor. Saat 10 buçukta gözlerimi aralayıp onu sağa sola dönüp dururken fark ediyorum bunu. Dışarıdan da sesler gelmeye devam ediyor, bazıları halen yatmamış belli ki. Kampı kurduktan hemen sonra yağın yağmurun bıraktığı kokuyla yeniden uykuya dalıyorum. Alarmı çalmaya başladığı saate kadar 1 saat daha uyumuş olsam da sanki bir an gibi geçiyor. Artık kalkma ve yola koyulma vakti.. “Kanka, haydi abi saat 11 buçuk”

Kahvaltı ile vakit kaybetmeden, giyinip, akşamdan hazırladığımız çantaları sırtımıza takıp hemencecik yola düşüyoruz. 15 dakikalık bu performansımız bizi bile hayretler içerisinde bırakıyor. Yüksek tempoda başlayan yürüyüşle 1.5 buçuk saatte Kocadöleğe ulaşıyoruz. Yaklaştıkça artan köpek ulumaları nedeniyle tempomuz düşüp Direktaş vadisine sağ yamaçtan yükselen patikayı kaçırınca yolumuz biraz uzuyor ama ulumaların ürküten uğultusundan kısmen uzaklaşmış halde Kocadölektan hızlıca Avcıbeline doğru yükselen zorlu yola giriyor ve kısa kısa molalarla yaklaşık 4 saatte Avcıbeline ulaşıyoruz. Hedefimizde Yoncalıtaş yolunu inceleyip kar olması durumunda krampon – kazma ile daha hızlı yükselmek olsa da Aysız zifiri karanlık gecede bırakın Yoncalıtaş önümüzü bile zor görüyoruz. İşte orda kulağıma geliyor “Bilmem kaç metre aydınlatıyor bu lambalar, fiyatıda şu kadar yuro” deyişi Everestte ki amcamın. Karanlığında etkisi ile yer yer patikadan yer yer ordan buradan ulaştığımız Avcıbelinde yarım saat kadar mola veriyoruz. Günün doğuşu, ufuğun kızılığı zihnimizin yorgunluğunu az da olsa gideriyor. Biraz atıştırma, biraz su arkasından.

...

Avcıbelinden Direktaş vadisi

Avcıbeli . Sırttan görünüm. Sağda Alaca.

FAALİYET RAPORU

Daha yolun yarısında sayılırız. Toparlanıp sonraki mola yerini Kaldıbaşı olması temennisiyle gevşeyen bacaklarımızı açmaya çalışıyoruz. Havanın giderek ısınmasıyla yorgunluk hissetmeye başlarken Yoncalıtaş ile Kaldıbaşı arasındaki vadiye ulaşıyoruz. Yerdeki kara adımı atar atmaz kendimi yerde buluyorum. Geçit vermeyen sert kar bizi botlarımızı değiştirmeye, kramponları takmaya ve kazmaları almaya zorlarken ikinci uzun molamızı veriyoruz. 20 dakikalık çalışmanın ardından Kaldıbaşına çıkan sağ taraftaki dik kar kulvara yöneliyoruz. Yükseldikçe dikleşen kulvar son metrelerinde biz sol kısımdaki kayalara geçmeye zorluyor. İyiden iyiye yorulmaya başlayan bacaklarımız artık kramponlu bir bot ile vücudumuzu kaldırmaya zorlanıyor. Kayaya yapılan yan geçişten sonra kramponlar çıkarılıp kısa bir kaya tırmanışından sonra Kaldıbaşından Kaldı zirvesini görebileceğimiz bir açığa saat 8 e yaklaşırken ulaşıyoruz.

...

Kaldıbaşından bakıldı mı Kaldı ya; insanın içini tarifi zor bir duygu kaplar. Kalan yola bakıp dönmek, zirveye bakıp tüm yorgunluğu unutup gitmek ister insan. Sanırım Efenin Kaldıbaşından ona Kaldıyı gösterdiğimde, aklımdan geçenler böyleydi.

18/19 Haziran 2011 tarihli faaliyetten

Kaldıbaşından Kaldıya giden yolda karın tamamen erimiş olması sebebiyle, kar botlarını, kramponları ve kazmaları ayrıca bir miktar suyu Kaldıbaşında güvenli bir yere bırakarak yükümüzü hafifletip, Top Sahasından Kaldıya yükselen çarşağa doğru yeniden yolu arşınlamaya başlıyoruz. Eğiminde etkisi ile çarşağın başına ulaşip, Eznevite doğru çeviriyoruz başımızı ekibi görebilme ihtimaliyle. Bilmem kaç derece miyop bir o kadar astigmat gözlerimle gördüğüm küçük kırırdanmaların, bulutların gölgeleri olduğunu anlamam çok sürmüyor tabii. Çarşağı, artan zirve aşkı ile 3-4 derece zorluktaki kaya etabına katıp transit geçiyor ve sırtta buluyoruz kendimizi. Sırtta yaklaşırken de sanki arkasında okyanus var gibi bir garip duygu alıyor beni. “Ulen, Aladağlarda Okyanus ne arar?” dememek lazım. İlk defa aştığın bir sırtsa bu eğer arkasında okyanusu da ararsın, Himalayaları da.

“Eee hani nerde kılçık denen yer? Hani teknik malzeme kullanacak, ip açacaktık? O kadar da taşıdık bee” derken işte zirveye ulaşmışız. Yan yan geçtik sırttaki keskin yerleri, slop yüzeylerinden faydalanarak.

FAALİYET RAPORU

Kaldı Zirvesi Rotası

Kaldı Zirvesi sırt geçişi

FAALİYET RAPORU

Zirveye ulaşınca sanki gelmemiş gibi hissedip bir süre daha gidecek yerler aramamıza hala gülüyorum aklıma geldikçe. Geldik işte, zirvedeyiz! Hatta zirve defteri de burada!

- Ne yapsak, fotoğraf mı çeksek?
- Yok yok önce deftere bişeyler yazalım. Yok yok önce video çekelim.
- Allahım hemen dönmeliyiz. Geç kalmayalım. Ooof çok da yol var”

Zirve faaliyetimizi Aladağlarda yakın zamanda hayatını kaybeden dağcı Mevlüt Parlak’ a adıyoruz. Allah rahmet eylesin. Zirve defterine de bir iki bir şeyler karalayıp artık geri dönüşe başlıyoruz. 9 saatlik yorucu maratonun ardından sadece 15 dk kalıp zirveden ayrılıyoruz. Zirve deki dağ keçilerine ait izler günün en şaşırtıcı olayı bu arada. E tabi Aladağlarda yaşayıpta Kaldıya çıkmadan olmazdı değil mi? ☺

Dönüş yolu uzun, bitmek bilmez. Kaldıbaşında bıraktığımız malzemeleri çantamıza doldururken sis yükselmeye başlıyor vadi tabanından, vadinin Adanaya bakan yamaçlarından. Kaldı da bulutlanıyor birden. “Son birkaç gündür öğleden sonra başlıyor yağmur” dediğini hatırlıyorum Salim abinin. Yağmur yakında kamp uzakta. Tereddütsüz Yoncalıtaş çarşasına çeviriyoruz rotamızı. İnmeye başlarken çarşıktan artık sis ensemizde. Set set alçalıp, bizi Kocadöleğe indirecek patikaya ulaştığımızda suluklardan hüpürtüler gelmeye başlıyor ve Parmakkayaya varmadan son yudumu aynı anda yutup birbirimize “ Kanka benim suyum bitti diyoruz” E daha çok yol var ama orman içinde gece mangal keyfi yapanlardan birinden alırız diyerek içimizi rahatlatıyor ve artık acımaya başlayan tabanlarla Kocadöleğe varıyoruz. Yolum en can sıkıcı kısmı olduğunu her dönemecinde kafamıza vuran o orman yolundayız şimdi. Bir sağa dönüş bir sola. Saatte 2 yi geçti. Plandan 1 saat sapacağz gibi görünüyor. Tüm yorgunluğa acıyan tabanlara rağmen durmadan devam ediyor, su bulmaya çalışıyoruz. İyi ki birkaç yudum içmişiz, Kaldıbaşına çıkarken karların oluşturduğu mikro şelalelerden. Ama su yok. Ne mangalçı kalmış orman yolunda nede kampçı. Yapacak birşey yok, ilk durak kamp. Son tepeyi aşıp gördüğümüzde çadırları, sanırım artık koşuyoruz. Ayaklarda sıcaklık hararet seviyesine gelmiş. O arayı hatırlamıyorum ama. Bir an var gözümün önünde; Olcay elinde hortumu taşıyor. Birde ayaklarımın üşüdüğünü hissediyorum. Sanırım Kampa ulaştık.

FAALİYET RAPORU

Eznevî ekibinden ses seda yok ama henüz. Biraz kestireyim mi?, kestirmeyeyim mi? diye düşünürken çadırın kapısı aralanıyor. Eznevî ekibi gelmiş ve ben yaklaşık 1 saat uyumuşum..

Sonrası malum, yağın yağmurun altında çadır içinde malzemeleri topla, traktöre bin. Traktörün üzerinden esen rüzgar sırtına vururken sen Aladağlara bak, keyiflen. Sonra otogara gel, otobüse bin, İstanbul'a gel...

...

Akılda kalansa üç beş, güzel şey işte. Daha ne olsun.

Salih&Efe 2012

DAG – Doğa Aktiviteleri Grubu

İstanbul

FAALİYET RAPORU

Kaldıbaşı inişi

Kaldı zirveden Alaca.